

ROZSTRZYGNIECIE KONKURSU

„INŻYNIER ROKU – 2020”

W bieżącym roku po raz drugi, po rocznej przerwie spowodowanej pandemią, zorganizowano w Śląskiej OIIB konkurs INŻYNIER ROKU, adresowany do członków śląskiego samorządu zawodowego.

■ Waldemar Szleper

Głównym celem konkursu jest promocja osiągnięć twórców nowoczesnych, ciekawych technicznie rozwiązań w projektach budowlanych oraz nowoczesnych rozwiązań techniczno-technologicznych procesu realizacji budowy, a także promocja dobrej organizacji i jakości robót.

Konkurs dotyczy obiektów zaprojektowanych lub zrealizowanych przez naszych członków, albo z ich udziałem, na terenie kraju w roku poprzedzającym rok ogłoszenia konkursu.

W Regulaminie konkursu ustanowiono 3 kategorie:

1. PROJEKTANT ROKU,
2. KIEROWNIK BUDOWY ROKU,
3. INSPEKTOR NADZORU ROKU.

Tytuł „Inżynier Roku” może być przyznany dla następujących obiektów:

- obiekty kubaturowe i inne inżynierskie,
- obiekty liniowe (infrastruktura).

Zgodnie z Regulaminem do konkursu można zgłaszać wyłącznie osoby, które są czynnymi członkami ŚOIIB w Katowicach i brały czynny udział przy realizacji obiektu budowlanego lub jego projektu. Dopuszcza się zgłoszenie zespołu projek-

towego, grupy składającej się z kierownika budowy i kierowników robót lub zespołu inspektorów nadzoru inwestorskiego, którzy brali czynny udział przy realizacji w pewnej części tego samego obiektu budowlanego. Warunkiem udziału w konkursie było przesłanie wniosku w formie pisemnej, zgodnie z przyjętym Regulaminem.

Komisja konkursowa powołana uchwałą Rady ŚOIIB na kadencję 2018-2022 dokonała oceny nadesłanych 10 wniosków spełniających regulaminowe wymagania i wyłoniła następujących zwycięzców.

OBIEKTY KUBATUROWE I INNE INŻYNIERSKIE KATEGORIA 2 - KIEROWNIK BUDOWY 2020 WOJCIECH ADAM

Za wysoce profesjonalne prowadzenie budowy, dobrą organizację i koordynację wykonania Galerii Handlowej Wiślanka w Żorach.

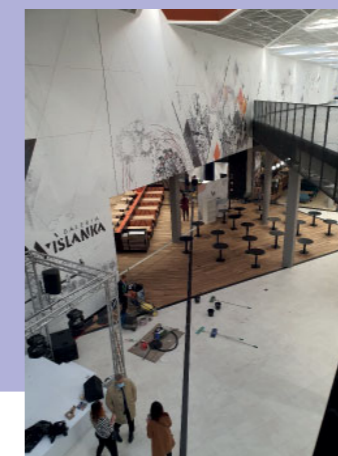
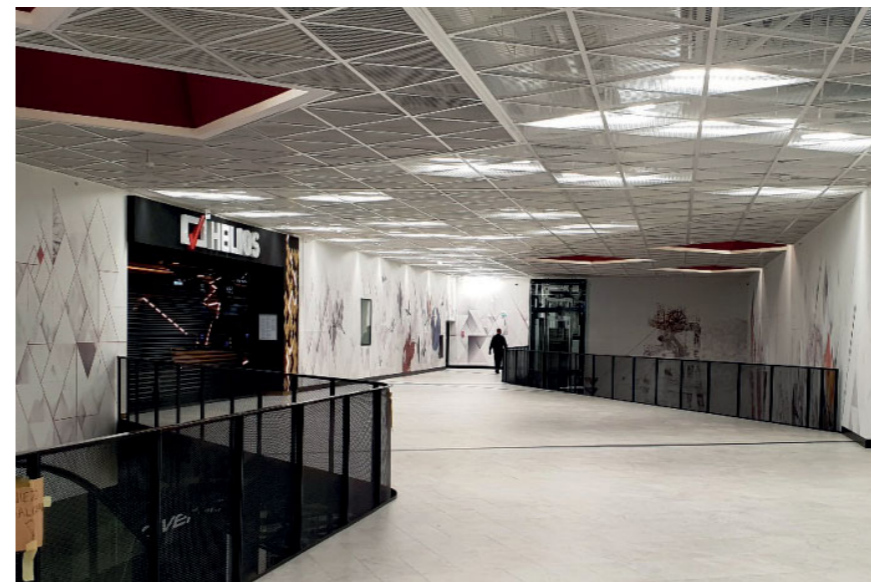
Realizacja obejmowała: wykonanie budynku handlowego wraz z instalacjami i budynku handlowo-usługowego z garażem wraz z instalacjami, budowę parkingu dla samochodów osobowych i układu drogowego, dwóch pylonów reklamowych, śmietnika, zbiornika pożarowego, instalacji zewnętrznych - wodno-kanalizacyjnych, energetycznych i gruntowej pompy ciepła oraz przebudowę kabla technicznego PGGA SA” w Żorach. Galeria przewidziana jest na 80 sklepów oraz kino wielosalowe (4 sale). Do dyspozycji klientów pozostają 592 miejsca parkingowe.

PARAMETRY TECHNICZNE OBIEKTU:

- powierzchnia zabudowy – 19 384,09 m²,
- powierzchnia terenów utwardzonych – 20 175,03 m²,
- powierzchnia biologicznie czynna – 1 557,55 m²,
- powierzchnia całkowita – 19 903,7 m²,
- liczba kondygnacji nadziemnych – 2,
- liczba kondygnacji podziemnych – 0,
- kubatura – 132 232,0 m³,
- wysokość – 16,72 m,
- szerokość – 97,97 m,
- długość – 215,49 m.

Budynek wykonano na gruntach słabonośnych, które na etapie budowy wymagały wzmocnienia metodą

solidyfikacji MS. Celem tej metody była poprawa parametrów wytrzymałościowych gruntów poprzez ich wymieszanie z cementem (120-150 kg/m³ stabilizacji) do głębokości 5 m. Bryła kompleksu handlowego wykonana jest w technologii mieszanej, monolityczno-stalowej. Składa się z niepodpiwniczonych czterech niezależnych segmentów. Trzy segmenty wykonane są z żelbetonowych słupów i dachu w konstrukcji stalowej, czwarty segment w technologii monolitycznej. Na parterze zlokalizowano lokale handlowe z pasażem, natomiast na piętrze wielosalowe kino z foyer, dostępne z atrium, oraz część socjalno-administracyjną i niewielkie pomieszczenia magazynowe.

OBIEKTY KUBATUROWE I INNE INŻYNIERSKIE

KATEGORIA 2 - INSPEKTOR NADZORU 2020

ZESPÓŁ: **BOGDAN WYDMAŃSKI, KAMIL KALISZ, PIOTR HEPA**

Za wybitnie kompetentną, bardzo dobrą współpracę wszystkich specjalności oraz sumienną realizację kompleksu: Prinz Schoenaich i Warsztatu Elektrycznego - wykonanie prac budowlanych, konserwatorskich wraz z zagospodarowaniem terenu w ramach projektu „Rewitalizacja i udostępnienie przemysłowego Dziedzictwa Górnego Śląska”.

Wykonano prace na dwóch obiektach: Prinz Schoenaich (obiekt nr 7) i Warsztat Elektryczny (obiekt nr 9). Proces inwestycyjny obejmował wykonanie prac budowlanych, konserwatorskich wraz z zagospodarowaniem terenu. Realizowany był w ramach projektu „Rewitalizacja i udostępnienie przemysłowego Dziedzictwa Górnego Śląska”.

Obiekt Prinz Schoenaich o funkcji wystawienniczej (dawniej budynek maszynowni szybu Prinz Schoenaich, jeszcze wcześniej budynek skraplarni).

PODSTAWOWE PARAMETRY TECHNICZNE:

- powierzchnia działki budowlanej: 29 331,00 m² (pow. terenu obj. decyzją o pozwoleniu na budowę),
- powierzchnia zabudowy: 259,66 m²,
- kubatura budynku: 1 998,10 m³,
- powierzchnia użytkowa: 423,80 m².

Obiekt składa się z dwóch, połączonych wcześniej funkcjonalnie i technicznie części - budynku maszynowni szybu Prinz Schoenaich (obiekt nr 7) oraz pomieszczeń zagłębionych w gruncie pomiędzy murem oporowym a piwnicami budynku Prinz Schoenaich (obiekt nr 7A). Na etapie prac obiekty zostały

rozdzielone i są zarówno funkcjonalnie jak i technicznie niezależne. W związku z zabytkowym charakterem obiektu najważniejszym założeniem formalnym przy przedmiotowym projekcie było uwzględnienie w maksymalnym stopniu wytycznych Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków oraz wniosków i zaleceń z badań architektonicznych. Ponadto, jeśli chodzi o formę zewnętrzną obiektu, zdecydowano o odsłonięciu pierwotnej ceglanej elewacji budynku, nawiązującej do elewacji obiektów bezpośrednio z nim sąsiadujących.

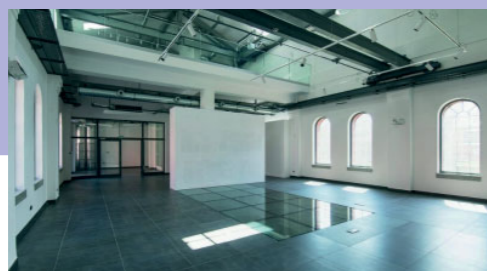
Budynek pracowni konserwatorskiej - warsztatu konserwatorskiego jak również częściowo otwartej pracowni z wydzieloną częścią ekspozycyjną dostępną dla turystów (dawniej budynek warsztatu elektrycznego (wcześniej skraplarni).

PARAMETRY TECHNICZNE:

- powierzchnia działki budowlanej: 29 331,00 m² (pow. terenu obj. decyzją o pozwoleniu na budowę),
- powierzchnia zabudowy: 430,60 m²,
- kubatura budynku: 3 199,93 m³,
- powierzchnia użytkowa: 530,30 m².

Obiekt składa się z trzech (powstałych w różnym czasie) połączonych

funkcjonalnie i instalacyjnie części, częściowo podpiwniczony. Proces budowlany wymagał wyjątkowego zaangażowania, wiedzy technicznej oraz szczególnego podejścia do zabytkowej struktury obiektów, aby zarówno rozwiązania techniczne jak i materiałowe podkreślały wyjątkowość miejsca, a nie zaburzały odbioru, spełniając jednocześnie restrykcyjne normy i wytyczne wynikające z przepisów prawa. Przykładowe prace to: odtworzenie dachu stalowego łukowego pokrytego blachą falistą na budynku nr 9, wyposażenie obiektów w dźwig osobowy oraz towarowy (budynki nr 7 i 9), wykonanie przeszklonej posadzki nad komorą maszyny wyciągowej do celów ekspozycyjnych (budynek nr 7), ocieplenie ścian od strony wewnętrznej w technologii Multipor, renowacja i odtworzenie elewacji w nawiązaniu do formy pierwotnej na podstawie odkrywek oraz dokumentacji archiwalnej (elewacje klinkierowa i szachulcowa). Z uwagi na zabytkowy charakter budynków, pierwotnie ich przemysłowe przeznaczenie oraz zły stan techniczny, konieczne było niestandardowe podejście w trakcie prac inspektorów nadzoru inwestorskiego działających na rzecz inwestora - Muzeum Górnictwa Węglowego w Zabrze.

OBIEKTY LINIOWE (INFRASTRUKTURA)

KATEGORIA 2 - KIEROWNIK BUDOWY/ROBÓT 2020

PIOTR PIOTROWSKI

Za dobrą organizację robót, odpowiedzialne i wzorowe pełnienie funkcji kierownika budowy: Obwodnicy Dobrodzienia w ciągu drogi wojewódzkiej nr 901. Poprawa dostępności do węzłów autostrady A4: Gogolin i Olszowa.

- Długość przebudowanych dróg wojewódzkich: 1,87 km,
- Długość wybudowanych dróg wojewódzkich: 3,82 km.

ZADANIE SKŁAŁAŁO SIĘ Z DWÓCH ETAPÓW:

I ETAP - budowa obwodnicy miejscowości Dobrodzień. Klasa drogi: G, Kategoria ruchu KR 5, średnica zewnętrzna ronda 45 m (skrzyżowanie DW 901 z ul. Opolską).

II ETAP: budowa ronda turbinowego na skrzyżowaniu z drogą krajową nr 46 i drogą wojewódzką nr 901.

Klasa drogi DK/DW: GP/G, Kategoria ruchu KR 6, średnica zewnętrzna ronda 50 m (skrzyżowanie DW 901 z DK 46).

W ramach zadania wybudowano obwodnicę miejscowości Dobrodzień w nowym śladzie drogi o długości 3,82 km wraz z przebudową istniejącej drogi wojewódzkiej nr 901 o długości 1,87 km, na odcinku od połączenia obwodnicy

z drogą wojewódzką do Bzinicy Starej oraz budową ronda turbinowego na skrzyżowaniu drogi krajowej nr 46 i drogi wojewódzkiej nr 901 w km 15+810 w m. Dobrodzień. Wykonano budowę odwodnienia drogowego, ciągu pieszo-rowerowego oraz chodników, budowę zatok autobusowych, stanowisk do ważenia pojazdów, zjazdów do nieruchomości, elementów BRD, ekranów akustycznych, przepustów pod zjazdami, budowę przejazdu gospodarczego oraz infrastrukturę towarzyszącą.

OBIEKTY LINIOWE (INFRASTRUKTURA)

KATEGORIA 3 - INSPEKTOR NADZORU 2020

MARZENA TEPER

Za solidną współpracę z pozostałymi branżami, pełnienie nadzoru inwestorskiego robót mostowych na słabych gruntach nośnych: Estakady EI, przeprowadzającej obwodnicę miasta Bolków nad doliną dopływu Rochowickiej Wody i linią kolejową PKP Malczyce - Marciszów.

Estakada EI, przeprowadzająca obwodnicę miasta Bolków nad doliną dopływu Rochowickiej Wody i linią kolejową PKP Malczyce - Marciszów w km 7+88CK8+220 o następujących parametrach: ustrój nośny dziesięcio-przęsłowy, ciągły, płytowo-belkowy z betonu sprężonego, klasa obciążeń A, całkowita długość obiektu 340,46 m, rozpiętość przęseł 24,28–32,50 m, szerokość estakady 13,46 m, kąt skosu 90°, posadowienie bezpośrednio na podłożu wzmocnionym kolumnami DSM. Filary były bardzo wysokie

dochodzące do 14 m. Trzy środkowe filary średnicy 1000 mm były bez łożysk ze sztywnym połączeniem z ustrojem nośnym. Zamontowane łożyska są produkcji Fressynet'a. Estakada była w łuku poziomym i bardzo dużym spadku podłużnym. Technologia betonowania ustroju nośnego odbywała się w pięciu etapach po dwa przęsła. Sprężanie kabli po osiągnięciu 80% wytrzymałości gwarantowanej i 7 dniach, naprzemiennie. Pierwszy etap połowa kabli. Druga połowa kabli była sprężana po kolejnym etapie

betonowania ustroju. Kable sprężone po pierwszym etapie z następnym były łączone systemowymi łącznikami firmy DSI. Zamontowane dylatacje są firmy ICPRM z wyciszeniem górą ze względu na migrujące zwierzęta pod obiektem. Na całej długości obiektu obustronnie zamontowane są ekrany przeciwaerozolowe zgodnie z decyzją środowiskową. Na dojazdach ze względu na ukształtowanie terenu i wysokie nasypy wykonano mury oporowe w technologii gruntu zbrojonego.

OBIEKTY LINIOWE (INFRASTRUKTURA)

WYRÓŻNIENIE - KATEGORIA 3 - INSPEKTOR NADZORU 2020

ALOIZY SAWICKI

Za specjalistyczne, odpowiedzialne i dobre rozeznanie uzbrojenia terenu w ramach pełnienia funkcji inspektora nadzoru inwestorskiego nad budową: Wodociągu w Kamienicy Polskiej, w ul. Magazynowej, metodą bezwykopową.

Wodociąg w Zawadzie przy ul. Botanicznej został wykonany z rur PE 100 SDR 11/RC d 180 mm, długości 930 m, metodą bezwykopową, odebrany protokołem odbioru technicznego w dniu 03.12.2020 r. i włączony do sieci. Wodociąg

w Osinach w ul. Częstochowskiej, droga wojewódzka 791, wykonano z rur PE100SDR 11/RC d 180 mm, długości 1917,8 m. Terminy wykonania robót przy budowie wodociągu były uzależnione od przekazania terenu przez generalnego wyko-

nawcę przebudowy na tym odcinku drogi 791. Pomimo tego sieć główna została wykonana w 2020 roku. Sieć wodociągowa wszystkich odcinków została wykonana, za wyjątkiem kilku małych odcinków, metodą bezwykopową przewiertem sterowanym.

Ogłoszenie wyników konkursu nastąpiło podczas XXIII Gali Budownictwa w Teatrze Rozrywki w Chorzowie w dniu 19 listopada 2021.

ROZSTRZYgniĘCIE KONKURSU PZITB „BUDOWA ROKU – 2020”

28 września 2021 odbyła się w budynku Naczelnej Organizacji Technicznej w Warszawie uroczysta gala wręczenia nagród w Konkursie PZITB „Budowa Roku 2020”. Organizatorem konkursu jest Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa, a współorganizatorami: Ministerstwo Rozwoju i Technologii oraz Główny Urząd Nadzoru Budowlanego.

■ Waldemar Szleper

P przedmiotem konkursu są obiekty budowlane lub proces inwestycyjny (również modernizacyjny) ze wszystkich rodzajów budownictwa.

Zgłoszeń do konkursu mogą dokonywać uczestniczące w procesie budowlanym jednostki z polską osobowością prawną, a więc inwestorzy bezpośredni przygotowujący

inwestycję do realizacji (w tym deweloperzy lub służby samorządów terytorialnych) oraz wykonawcy robót budowlano-montażowych - generalni lub główni. Nagrody i wyróżnienia są przyznawane jednostkom zgłaszającym. Czynny udział w pracach konkursu biorą członkowie ŚIOIB: Waldemar Szleper, Urszula Kallik i Przemysław Pępek - członkowie Sądu

Konkursowego.

W XXXI edycji konkursu nagrody przyznane zostały w ośmiu kategoriach. Nagrodzone budowy charakteryzują się wysoką jakością wykonania, nowoczesnymi - często innowacyjnymi - rozwiązaniami technologicznymi, spełniają najwyższe standardy organizacji pracy oraz bezpieczeństwa i ochrony zdrowia. ■

W artykule wykorzystano materiał z katalogu konkursowego Konkursu PZITB „Budowa Roku 2020”

Tytuł BUDOWA ROKU 2020 otrzymały budowy które spełniły kryteria konkursowe na bardzo wysokim poziomie i zdobyły w swojej grupie nagrodę I stopnia.

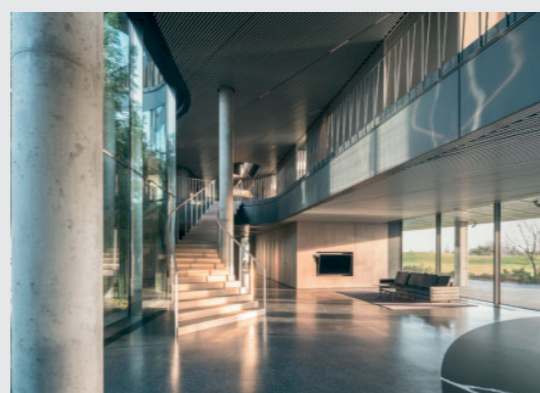
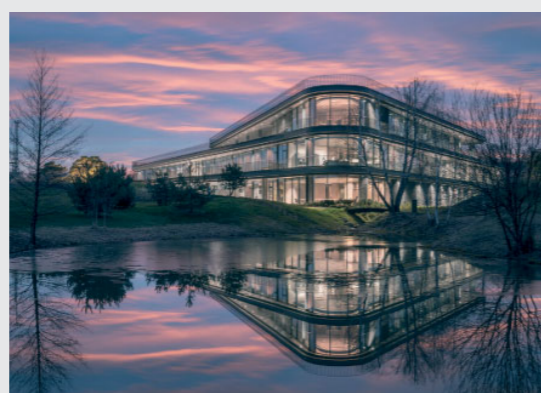
NAGRODZONE BUDOWY Z WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

NAGRODA I STOPNIA – OBIEKTY BIUROWE (GRUPA III)

BUDYNEK BIUROWO-USŁUGOWY FIRMY PRESS GLASS wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, wjazdem i zagospodarowaniem terenu w Konopiskach przy ul. Golfowej 19

Inwestor: Press Glass S.A., Konopiska
Generalny wykonawca: Kompleksowa Obsługa Budownictwa KOBNEXT Sp. z o.o., Częstochowa
Jednostka projektowa: Konior Studio Tomasz Konior, Katowice
Kierownik budowy: Dominik Flis
Inspektor nadzoru: mgr inż. Marcin Szczepański
Główni projektanci: dr inż. arch. Tomasz Konior (architektura, konstrukcja), mgr inż. Piotr Śliwiński (konstrukcja)
Budowę do konkursu zgłosił generalny wykonawca.

Budynek składa się z części biurowej trzykondygnacyjnej oraz technicznej jednokondygnacyjnej. Bryła części biurowej jest zbudowana na rzucie trójkąta równobocznego, z wewnętrznym dziedzińcem w formie mniejszego obróconego trójkąta, w którym zaaranżowano ogród z roślinami i drzewami. Bryła części technicznej wtapia się w krajobraz, rozwarstwiając się w formie trzech kaskadowo obniżających się murów oporowych, wyznaczających granice trzech donic wypełnionych zielenią. Wyżej, na tarasach dla pracowników, nasadzono zieleń. Budynek biurowy jest posadowiony bezpośrednio na

plycie fundamentowej, a budynek techniczny wraz z łącznikiem - na stopach i ławach fundamentowych. Konstrukcja budynku jest żelbetowa monolityczna o układzie nośnym słupowo- płytowym, usztywnionym ścianami trzonów komunikacyjnych. Ściany zewnętrzne są w pełni przeszklone, zapewniając bardzo

dobre oświetlenie pomieszczeń biurowych. Do wykończenia budynku użyto materiałów naturalnych, takich jak drewno, szkło, metal i kamień. Wszystkie instalacje są zaprojektowane z uwzględnieniem wymagań w zakresie energooszczędności i ekologii. Budynek z racji swojego położenia (pole golfowe

w Konopiskach) charakteryzuje się unikatową formą architektoniczną. Wtapia się harmonijnie w otaczający krajobraz. Powierzchnia zabudowy wynosi 2943,00 m², powierzchnia użytkowa 5741,90 m², a kubatura budynku 19 998,76 m³. Całość prac wykonano w ciągu 25 miesięcy.

NAGRODA I STOPNIA – OBIEKTY PRZEBUDOWANE I REWITALIZOWANE (GRUPA VI)

CENTRUM USŁUG SPOŁECZNYCH W ZABRZU przy ul. Stalmacha 7

Inwestor: Miasto Zabrze z siedzibą władz w Urzędzie Miejskim, Zabrze

Generalny wykonawca: PPHU ROBIREX Roman Biernacki, Gliwice, Przedsiębiorstwo Budowlane CZĘSTOBUD Damian Świącik, Częstochowa

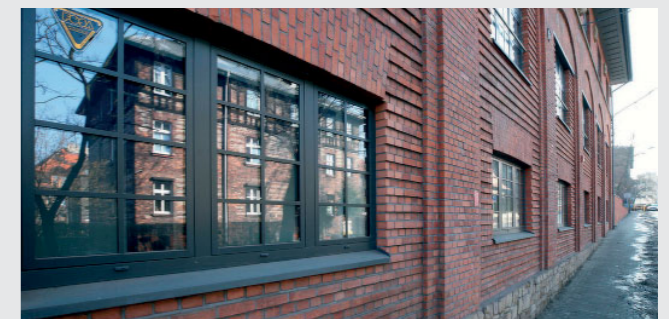
Jednostka projektowa: Projekt Plus Architekti S.C. G. Tkacz, T. Borkowski, Zabrze

Kierownicy budowy: mgr inż. Maurycy Suchanek, mgr inż. Norbert Wiesner, mgr inż. Alicja Kuchcik

Inspektor nadzoru: mgr inż. Krzysztof Popczyk

Główni projektanci: mgr inż. arch. Grzegorz Tkacz, mgr inż. arch. Tomasz Borkowski (architektura), mgr inż. Krzysztof Siodmok (konstrukcja)
Budowę do konkursu zgłosił inwestor.

Centrum jest obiektem użyteczności publicznej przeznaczonym na cele społeczno-kulturalne. Będą w nim prowadzone działania ukierunkowane na integrację mieszkańców przez specjalistów, a także przez samych mieszkańców. Budynek wykonany w całości w technologii tradycyjnej. Renowację budynku przeprowadzono z uwzględnieniem założeń konserwatorskich. Strefa wejściowa to spektakularny otwarty trzykondygnacyjny hol główny ze szklanymi pomostami. Łączą one poszczególne kondygnacje biur oraz podkreślają jego lekkość. Nawierzchnia podłogi parteru w obrębie holu i strefy zewnętrznej dziedzińca jest wykonana z cegły klinkierowej, układanej w jodełkę. Nawiązuje to m.in. do historycznych motywów nawierzchni dróg w Zabrzu i Bytomiu przed II wojną światową, a obecnie na terenie Parku Śląskiego w Chorzowie. W całym budynku dominuje klinkier. Przeciwległa ściana w holu wykonana z dyli szklanych jest jego przeciwwagą, rozświetla wnętrze i nadaje mu lekkość. Charakterystycznym elementem wyróżnionym w holu jest suwnica, która stała się symbolem technologii przemysłowej ubiegłego wieku. Strefy biur Centrum Usług Społecznych znajdują się w dwóch segmentach dostępnych bezpośrednio z zewnątrz oraz z wykorzystaniem dźwigu osobowego usytuowanego w holu. W wyniku renowacji przywrócono dawny kształt, formę zabudowy i układ okien. Odnowiono elementy zdobień, zachowano pierwotny układ wiązań cegieł w częściach przebudowywanych, przywrócono pierwotne założenia urbanistyczne w zagospodarowaniu terenu. Układ komunikacyjny wraz z miejscami postojowymi oraz strefy wejściowe do obydwu segmentów dostosowano do współczesnych wymagań. Ciągi

piesze, podobnie jak w holu wejściowym, mają nawierzchnię z cegły klinkierowej. Powierzchnia zabudowy wynosi 857,00 m², powierzchnia użytkowa 1782,73 m², a kubatura budynku 10 582,50 m³. Całość prac wykonano w ciągu 34 miesięcy.

NAGRODA II STOPNIA – OBIEKTY PRZEBUDOWANE I REWITALIZOWANE (GRUPA VI)

OBIEKT PRINZ SCHOENAICH I WARSZTAT ELEKTRYCZNY – wykonanie prac budowlanych, konserwatorskich wraz z zagospodarowaniem terenu w ramach projektu „Rewitalizacja i udostępnienie przemysłowego Dziedzictwa Górnego Śląska” w Zabrzu przy ul. Wolności 410

Inwestor: Muzeum Górnictwa Węglowego w Zabrzu
Generalny wykonawca: Przedsiębiorstwo Budowlane „DO-MBUD” Spółka Akcyjna, Katowice
Organizator: Miasto Zabrze i Województwo Śląskie
Jednostka projektowa: Elpro-7 Sp. z o.o., Zabrze
Kierownik budowy: mgr inż. Marcin Chmieliński
Inspektor nadzoru: mgr inż. Bogdan Wydmański
Główni projektanci: mgr inż. arch. Walenty Wróbel (architektura), mgr inż. Dariusz Zarębski (konstrukcja)
 Budowę do konkursu zgłosił inwestor.

W ramach inwestycji zbudowano dwa obiekty: Prinz Schoenaich (nr 7) i Warsztat Elektryczny (nr 9). Obiekty są częścią unikatowego w skali Europy kompleksu dawnej Kopalni Królowa Luiza. Wszelkie prace budowlane i konserwatorskie wykonano z poszanowaniem walorów historycznych oraz zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju. Obiekt Prinz Schoenaich to budynek dawnej maszowni szybu o tej nazwie, przekształcony w wyniku rewitalizacji na obiekt o funkcjach wystawienniczych. Zgodnie z zaleceniami konserwatorskimi, zastoso-

wano ściany murowane, stropy żelbetowe monolityczne, poddano naprawie i konserwacji więźbę dachową drewnianą, zastosowano otwory i nadproża stalowe. Klatka schodowa jest dwubiegowa, żelbetowa monolityczna. Warsztat Elektryczny w wyniku rewitalizacji przystosowano do funkcji pracowni konserwatorskiej – warsztatu konserwatorskiego, jak również częściowo otwartej pracowni z wydzieloną częścią ekspozycyjną dostępną dla turystów. Zgodnie z zaleceniami konserwatorskimi zachowano pierwotne rozwiązania konstrukcyjno-materiałowe jako dominujące. Dokonano rewitalizacji i konserwacji istniejącej elewacji szachulcowej, stalowej antresoli, stropów odcinkowych na belkach stalowych. Določono wszelkich starań, aby obiekty zachowały cechy charakterystyczne, z jednoczesnym spełnieniem restrykcyjnych wymagań dotyczących budynków współczesnych w zakresie bezpieczeństwa pożarowego, układu komunikacyjnego, dostępności dla osób niepełnosprawnych. Zmieniono też funkcje obiektów, zapewniając dostęp publiczności, a nie tylko pracowników. Powierzchnia zabudowy wynosi 259,66 m² (nr 7) + 430,60 m² (nr 9), powierzchnia użytkowa 423,80 m² (nr 7) + 530,30 m² (nr 9), a kubatura budynków 1998,10 m³ (nr 7) + 3199,93 m³ (nr 9). Całość prac wykonano w ciągu 23 miesięcy.

NAGRODA I STOPNIA – OBIEKTY OCENIANE INDYWIDUALNIE (GRUPA VIII)

ZBIORNIK RETENCYJNY RACIBÓRZ DOLNY w Raciborzu

Inwestor: Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie/ Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach
Generalny wykonawca: Budimex SA, Warszawa
Jednostka projektowa: JV Haskoning DHV Nederland B.V., DHV Hydroprojekt sp. z o.o. Warszawa
Kierownik budowy: mgr inż. Paweł Uziątko
Inspektor nadzoru: mgr inż. Artur Bubeł
Główny projektant: mgr inż. Jerzy Matuszewski
 Budowę do konkursu zgłosił generalny wykonawca.

Zbiornik został zaprojektowany jako polder, czyli suchy obiekt, który będzie wypełniony wodą wyłącznie w przypadku powodzi. W przypadku nadejścia fali polder będzie piętrzył wodę, zabezpieczając obszar o powierzchni około 600 km² od Raciborza przez Kędzierzyn-Koźle, Brzeg, Opole, Olawę, aż po Wrocław. Inwestycja ochroni przed żywiołem blisko 2,5 mln mieszkańców w województwach śląskim, opolskim i dolnośląskim. Budowę przelewowo-spustową wyposażono w sześć zasuw głównych, których praca będzie się odbywała mechanicznie oraz automatycznie. Zbiornik Racibórz Dolny ma

powierzchnię 26,3 km² i pomieści 185 mln m³ wody. Objętość obiektu będzie się stopniowo powiększać do 300 mln m³ ze względu na wydobywane w czaszy kruszywo. Elementy budowlane polderu stanowią: zapora czołowa wraz z budowlą przelewowo-spustową, zapora lewobrzeżna wraz z urządzeniami

NAGRODA III STOPNIA – OBIEKTY PRZEBUDOWANE I REWITALIZOWANE (GRUPA VI)

ŻŁOBEK MIEJSKI W ZABRZU przy ul. M. Niedziałkowskiego 2

Inwestor: Miasto Zabrze z siedzibą władz w Urzędzie Miejskim, Zabrze
Generalny wykonawca: Zakład Remontowo-Budowlany PLAST-BUD Mariusz Dawidowski, Gliwice
Jednostka projektowa: MERITUM PROJEKT Monika Totoś, Gliwice
Kierownik budowy: mgr inż. Arkadiusz Zienc
Inspektor nadzoru: mgr inż. Grzegorz Gwiazda
Główni projektanci: mgr inż. arch. Marcin Kruszyński (architektura), mgr inż. Michał Wałkuski (konstrukcja)
 Budowę do konkursu zgłosił inwestor.

Budynek składa się z części wyższej trzykondygnacyjnej (piwnica, parter i piętro), wzniesionej około 1896 r., z mieszkaniami dla urzędników huty Donnersmarcka i części niższej dwukondygnacyjnej (parter i piętro), wybudowanej na początku XX wieku, z przeznaczeniem na restaurację. Pierwotnie obie części były połączone jedynie w przyziemiu. Obiekt wielokrotnie zmieniał swoje przeznaczenie, a przed remontem był użytkowany jako mieszkalny. Obecnie obiekt pełni funkcję żłobka dla 40 dzieci, podzielonych na 4 grupy. Grupy na parterze mają po 12 dzieci, a na pierwszym piętrze – po 8 dzieci. Każda z grup ma do dyspozycji dwie sale – pobytu i wypoczynku oraz łazienki. W części piwnicznej znajduje się kuchnia wraz z pomieszczeniami pomocniczymi i technicznymi. Ściany nośne budynku są murowane z cegły ceramicznej pełnej. Fundament jest murowany z kamienia polnego, podobity ścianami żelbetowymi. Elewacja frontowa budynku wyższego oraz wszystkie elewacje budynku niższego zostały odrestaurowane wraz z detalami architektonicznymi i docieplone od wewnątrz mineralnymi płytami izolacyjnymi. Pozostałe elewacje ocieplono (system BSO) i pokryto tynkiem cienkowarstwowym. Strop nad piwnicą jest odcinkowy na szynach S30. Został wzmocniony płytą żelbetową z żebrami. Strop drewniany (zniszczony) nad parterem wymieniono na gęstożebrowy z belkami sprężonymi. Nad niższą częścią budynku wykonano stropodach ocieplony płytami styropianowymi i pokryty papą. Konstrukcję dachu nad częścią wyższą wymieniono na nową drewnianą jętkową, pokrytą blachą. Dach ocieplono wełną mineralną. Powierzchnia zabudowy wynosi 444,80 m², powierzchnia użytkowa 683,70 m², a kubatura budynku 2386,31 m³. Całość prac wykonano w ciągu 17 miesięcy.